

Dr Läggerligraabe

Wo dr Cäasar Jule mit syne Kohoorde
ibere Jura isch no Noorde,
ischer zem Gämbbestolle gloffe,
het deert no sletschte Cardinal gsoffe,
derzue luegt äär in d Landschaft yyne,
die isch so scheen, me kennti gryyne,
äär gseet uff Rhy, Birs, und d Ergolz,
Jura, Gitterli und s Bruederholz.
«Dää Bellum Gallicum isch mir doo z dumm»
maint äär zue sim Butz us Turicum,
«ecce Basiliensis Regio,
das Baredyys wämmer in Friide loo,
fir alli Zyte solls dääne gheere
wo zämme heebe und nit steere!»

Sit dämm sin by uns am Rhybooge
ebbe zwaidausig Joor duure zooge,
alles isch anderscht, laider zem Schlimme,
em Cäasar si Deschtamänt zellt nimme,
dr Friide isch ändgiltig verbyy,
Raubritter zien in die Geeged yy.
Galgeveegel ooni Eer und Moraal,
stääle und filze s gaischtig Kapitaal
vo dääne, wo z Basel lääben und woone
und s richtig finde, sit Generatioone,
as dää, wo d Kultur pflääge wot,
dooderfir au ebbis zaale sot.

Doch d Holzkeepf usem Baselbiet
pflääge do en aige Gmuet.
Die Abzogger hänn an dr Birs unde
in dr Haard, dr Läggerligraabe erfunde.
Dä drennt jetz d Gleen, wo blääche mien,
vo de Rambasse, wo profitiere dien.

Dr Baselbieter Rammelbuur
git kai Stutz us fir d Kultur.
Fir s Theater het äär en Abonnemaa,
wotts aber halber graatis haa.
Sogar fir d Univärsiteete,
heb äär schyynts kaini Moneete,
denn mee as en alte Grangeschyy
wiggst är nit fir d Spitzemedizyy.
Au d Fasnacht kunnt äär go gniesse,
mitere Blagette vom Bölcheschiesse.

Ze Buebedoorf gheersch dr Gutzi grinse:
«Mir de Stedter für d Kultur go zinse,
fallt eus doch im Draum nid yy,
die selle gfeeligst zfriede syy,
die häi by dr Hülfte uff s Dach bichoo,
drum wäimer si jetz au bluete loo!»

Drumm ggesch jetz als das Bättelphagg
mit Sunndigsglaid und Oobefragg
ins Konzäart und Theater goo,
im Foyer dien si zämme stoo
zem iiber d Ruubel zlamäntiere
wo si brenne mien firs parkiere,
dr Bebbi sot das z Häärze nää
und heefligscht Subvāntione gää,
soo kennte si mit irem Kaare
z Basel graatis ummeffaare,
denn wääre si mitem Drämml koo,
hääte si jo kuum e Byyljee gnoo.

Chère Amies dert z Lieschtel hinde,
mir mechte gäärn e Leesig finde,
drum dient äändlig Eire Aadail ryybe,
ooder suscht dehaime blyybe.

Denn e Baartnerschaft ka nit beditte,
ass me sich allewyyl mues stritte,
sondern ass me zämme goot
und fir dr ander aanestoot,
sich stitzt und hilft und duet verstoo;
nur esoo gits e staarggi Regio.
Mir sotten uns äändlig zämmeschliesse,
iich und dr Cäasar wurde daas begriesse,
drumm heeret uff mit dämm Gidue
und schittet dä Läggerligraabe zue.